

Bài 23

SẴN SÀNG CHỜ CHÚA ĐẾN

Dẫn nhập

Khoa học càng tiến bộ, con người càng biết được nhiều điều. Có những điều khoa học biết và còn xác định được một cách chính xác tới từng giây. Tuy nhiên, khoa học không thể biết rõ được ngày giờ người ta sẽ chết và chết ra sao. Để khỏi hoang mang lo sợ trước cái chết, người Kitô hữu phải có thái độ nào?

1. Bài Tin Mừng (Lc 12,35-40)

“Anh em hãy thắt lưng cho gọn, thắp đèn cho sẵn. Hãy làm như những người đợi chủ đi ăn cưới về, để khi chủ vừa về tới và gõ cửa, là mở ngay. Khi chủ về mà thấy những đầy tớ áy đang tinh thirc, thì thật là phúc cho họ. Thầy bảo thật anh em: Chủ sẽ thắt lưng, đưa họ vào bàn ăn, và đến bên tòng người mà phục vụ. Nếu canh hai hoặc canh ba ông chủ mới về, mà còn thấy họ tinh thirc như vậy, thì thật là phúc cho họ. Anh em hãy biết điều này: Nếu chủ nhà biết giờ nào kẻ trộm đến, hẳn ông đã không để nó khoét vách nhà mình đâu. Anh em cũng vậy, hãy sẵn sàng, vì chính giờ phút anh em không ngờ, thì Con Người sẽ đến.”

2. Giải thích

a. Thắt lưng, xắn áo: người Do Thái từ ông chủ đến người đầy tớ đều mặc áo dài. Khi phải lao động thì đầy

- tớ lấy dây thắt lưng, rồi kéo áo lên cho tới đầu gối.
- b. Theo tục lệ Do Thái thời Đức Giê-su, đám cưới luôn được tổ chức vào ban đêm. Giờ rước dâu không được xác định trước, nên các khách mời không biết khi nào thì đám cưới sẽ kết thúc.
- c. Người Do Thái chia một đêm thành 4 canh:

Canh 1: từ 6 giờ chiều đến 9 giờ tối.

Canh 2: từ 9 giờ tối đến 12 đêm.

Canh 3: từ 12 giờ đêm tới 3 giờ sáng.

Canh 4: từ 3 giờ sáng tới hùng đông.

Người Việt Nam và Trung Quốc thì chia: đêm năm canh ngày 6 khắc: mỗi canh = 2h; còn khắc = 2h20. Canh 1 bắt đầu từ 19h.

3. Kế chuyện

Một ông chủ đi ăn cưới vào lúc chập tối. Ông đi mà không biết giờ nào về, vì giờ rước dâu được thả nỗi. Ông đành phải dặn các đầy tớ ở nhà cứ cầm đèn và ngồi chờ, để khi thấy ông về thì mở cửa ngay. Trong trường hợp này ông sẽ thưởng các đầy tớ bằng cách ông làm người phục vụ dọn bữa và hầu bàn cho họ. Ngược lại ông về mà thấy các

Vào bàn đì, ta sẽ phục vụ các bạn.

đầy tớ ngủ say vì rượu chè ..., thì ông sẽ cho họ ăn đòn.

Câu chuyện trong dụ ngôn này nhắm tới hai điều:

- Về phương diện khoa học, người ta biết trước rất nhiều điều từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ. Chuyện lớn, chẳng hạn trong lĩnh vực thiên văn học, người ta biết trước cả ngàn năm về ngày, giờ, phút, giây nào sẽ có nguyệt thực, nhật thực. Còn những chuyện nhỏ trong đời sống thường nhật như khi nào lúa chín, ngày nào heo đẻ... người ta cũng biết một cách tương đối chính xác. Nhưng tuyệt nhiên người ta không hề biết về giờ chết của mình. Do đó, ta đừng mải công tìm tòi số mệnh qua thầy này bà nọ làm chi, vì ngoài Chúa ra, không ai biết số mệnh của mình cũng như của người khác. Cho nên, cứ phó thác đời mình cho Chúa như bé thơ trong lòng mẹ.

- Giờ chết là giờ Chúa đến. Chúa đến một cách bất ngờ, ví như kẻ trộm đến vào lúc mà chủ nhà không ngờ tới (x. Lc 12,39-40). Cho nên, lúc nào ta cũng phải sống trong tư thế tinh thức và sẵn sàng chờ Chúa đến.

4. Sẵn sàng chờ Chúa đến

Thế nào là sẵn sàng? Trong cuộc sống, trước khi khởi sự bất cứ điều gì, người ta phải chuẩn bị sẵn sàng: sẵn sàng đi gặt là liềm hái; sẵn sàng đi cày là trâu và cày; học trò sẵn sàng đến lớp là sách vở, giấy bút; bộ đội sẵn sàng ra trận là vũ khí và ba lô... Vậy, thế nào là sẵn sàng đón nhận cái chết?

Sẵn sàng đón nhận cái chết là không hốt hoảng sợ hãi, bởi vì chết là trở về với Chúa. Chúa gọi lúc nào thì vâng lúc ấy. Hành trang về thế giới bên kia là sống tốt, suy nghĩ tốt, lao động tốt, giải trí tốt, làm bất cứ việc gì cũng đúng với giáo huấn của Chúa. Đặc biệt là làm việc bác ái, từ thiện. An ủi người sầu khổ. Chia cơm sẻ áo cho người túng nghèo. Một giả thiết: nếu ta biết giờ chết của mình thì sao?

Trong giờ chơi của một lớp đào tạo ơn gọi, để trắc nghiệm các học trò của mình, vị thầy hỏi: nếu Chúa cho biết lát nữa các em sẽ chết, các em sẽ làm gì?

Tùng em trả lời:

1. Em sẽ đi xưng tội
2. Em sẽ vào nhà thờ cầu nguyện
3. Em sẽ về từ giã cha mẹ

4. Riêng em thứ 4 trả lời: nếu biết lát nữa em chết, thì em vẫn cứ chơi. Giờ nào việc này. Ông thầy hài lòng với câu trả lời của em thứ 4.

Giờ nào việc này nghĩa là luôn sống tốt giây phút hiện tại, chu toàn mọi bỗn phận một cách tốt nhất. Cứ sống tốt, đặc biệt là ưu ái chăm sóc người nghèo, vì giúp người nghèo là giúp Chúa. Chúa đồng hóa mình với người nghèo (x. Mt 25,40). Đây là cách chuẩn bị sẵn sàng tốt nhất cho giờ Chúa gọi.

Tuy nhiên, trong thực tế nhiều người không thực hành

như vậy. Nếu biết rõ giờ chết, giống như lúc nào ta biết com chín, có lẽ nhiều người sẽ có những hành xử khác nhau:

- Làm bất cứ cách nào để có nhiều tiền, thậm chí kiếm tiền cách bất chính.

- Lúc đó dùng tiền để hưởng thụ cách tối đa: nhậu nhẹt, trai gái...

- Hốt hoảng và lao vào việc bói toán, tướng số, tìm thầy giải hạn...

Nhưng tất cả chỉ là vô ích, vì giờ chết của mỗi người hoàn toàn thuộc quyền tối thượng của Chúa, không ai biết trước.

Vấn nạn: ai cũng sợ chết. Ví dụ: khi có tin đồn ngày tận thế vào ngày 21/12/2012, người ta thi nhau đi mua nến và nhiều thứ để chuẩn bị cho ngày ấy. Thật nực cười! Nếu tận thế thì chết hết, chuẩn bị những thứ đó để làm gì?

Người chết sớm, chết muộn chưa biết ai hơn ai. Người chết sớm coi chừng sướng nhất. Người chết sau coi chừng khổ nhất. Đức Phật nói: ‘Đời là bể khổ’. Đàn ông, đàn bà khổ, già khổ, bệnh khổ, cô đơn khổ... Con cháu cũng khổ... Có một cha già hưu đã than phiền: Ôi Giời ơi! ngày 24 tiếng đồng hồ dài quá! Ngủ cũng không được, ăn cũng không được, đọc sách cũng không được, coi tivi cũng chán, ăn vào nó lại ra lúc nào không hay... Khổ lám! Khổ cho mình, khổ cho người phục vụ mình. Đừng tưởng thọ là vui. Như thế, chết sớm chưa chắc đã là khổ, là bạc mệnh. Chết là được về với Chúa, ví như người đi xe khách đường

dài, xuống xe sớm chừng nào vui chừng đó.

Chúa không cho chúng ta biết giờ chết thì lại là một ân huệ. Cái chết của chúng ta cũng là một ân huệ. Chính vì thế, chúng ta không phải sợ chết. Điều quan trọng là ta chuẩn bị cho giờ chết thế nào, và làm gì để có nhiều công phúc mang về đời sau.

Cầu nguyện

Lạy Chúa, Chúa cho chúng con sống bao lâu, chúng con cũng vui vẻ đón nhận. Xin Chúa giúp chúng con luôn luôn sống theo ý Chúa, nhất là say mê làm việc từ thiện bác ái. Đó là cách chuẩn bị sẵn sàng tốt nhất cho giờ Chúa đến. A-men.

